

פרשת תצווה

מתוך הארכיון של מתימן יבוא (my1.co.il)

בס"ד

פרשת תצווה

"ואתה תצווה את בני ישראל" (כז - כ) "תצווה" זה מלשון התחברות (צוותא יחד) – שתתחבר עם בני ישראל, כמו: "מלאכיו יצוה לך" ... בכל אדם מישראל שבכל הדורות יש ניצוץ ממשה רבנו...

<u>הרב מאיר צימרוט שליט"א דרשה על פרשת תצווה.</u> כולל ימי הפורים
<u>[images/pixel/pixel.gif/ :וידאו]</u>
<u>[https://drive.google.com/file/d/0B7F4veQTuXCUEjVmXzZqR1pqR2M/view :וידאו]</u>
<u>צולם אדר תשס"ט בשיבת מתימן יבוא</u>

מעיינה של תורה

"ואתה תצווה את בני ישראל" (כז - כ)

"תצווה" זה מלשון התחברות (צוותא יחד) – שתתחבר עם בני ישראל, כמו: "מלאכיו יצוה לך" ... בכל אדם מישראל שבכל הדורות יש ניצוץ ממשה רבנו. (אור החיים)

לפיכך "לא ידע איש את קבורתו" של משה רבנו, משום שהוא טמון בלבו של כל אדם מישראל... (שיחות צדיקים)

כיון שמסר משה רבנו את נפשו למען כלל ישראל, זכה שישאר כוחו לתמיד בקרב כלל ישראל...(שפת אמת)

לפי שאמר מחני נא לך לא נזכר שמו בפרשה זו. (בעל הטורים)

מכאן למדים אנו, כי אסור לו לאדם לקלל את עצמו, שהרי משה רבנו אמר "מחני נא", מתוך שמסר נפשו עבור כלל ישראל, ואף על פי כן זה עשה רועם, שלא יזכר שמו בפרשה זו – על אחת כמה וכמה אדם שעושה זאת מתוך כעס גרידא, ללא שום תכלית.

חזוהי כוונת הכתוב: "ואתה תצווה את בני ישראל" – תספר להם את אשר אירע לך כתוצאה מזה שאמרת "מחני נא",

ותזהירם לבל יוציאו מפיהם קללה על עצמם... (שפתי כהן)

"ויקחו אליך שמן זית זך" (כו - כ)

פעולתו של משה רבנו היתה תדיר, לפרסם בפני העולם כולו את קדושתו המיוחדת וייחודו של עם ישראל, ולמען יראו הכל כי השכינה שורה בישראל. לפיכך אמר: "ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה" (שמות לג-טז).

על זה שהשכינה שורה בישראל העידה במיוחד המנורה, כך שהנר המערבי היה דולק יממה שלמה, אף על פי שהיתה לו כמות שמן שווה לשאר הנרות; כפי שאמרו חכמינו: "עדות היא לכל באי עולם שהשכינה שורה בישראל" (שבת כ"ב).

לפיכך אמר השם יתברך למשה: "ויקחו אליך" – לקיחת השמן למנורה נוגעת אליך במיוחד, היא תביא לך תועלת, שכן על ידי המנורה תתגשם שאיפתך, שהעולם כולו יראה כי השכינה שורה בישראל... (אבני אזל)

הוא אשר אמר הפסוק: "מאת כל איש אשר ידבנו לבו" – רק מזה שנותן מתוך רצון טוב ונדיבות הלב – "תקחו את תרומתי" – ממנו אתם לוקחים משהו, ואילו מאלה שאין לכם נודבם אינכם לוקחים מאומה... (תורת משה)

ישראל נמשלו לזית, מה זית זה מוציא את שמנו רק לאחר שכותשים וסוחטים אותו, כך גם ישראל מגלים את מעלותיהם לאחר שמביאים עליהם יסורים.

כן נמשלו ישראל לשמן, מה השמן אינו מתערבב בשום משקה אחר כי אם צף ועולה תמיד למעלה, כך גם ישראל עומדים תמיד למעלה מאומות אחרות ואינם מתערבבים בהם (מדרשים).

והפלא שבדבר, שאף על פי שהם נרדפים ומעונים ביסורים הקשים ביותר, עומדים הם בכל זאת למעלה ממעניהם ואינם מתבוללים בהם... (צרור המור)

לעם ישראל ניתן כוח מיוחד, שלא יוכל להתבולל בין האומות אף אילו היה רוצה בכך, כדוגמת שמן הזית שאינו יכול מצד עצמיותו להתערבב במשקאות אחרים. לפיכך אמרה התורה: "לא תתחתן בם" (בנין התפעל) ולא "לא תחתן" – לפי שבני ישראל ניהונו בכוח כזה, שלא יוכלו להתחתן בם, שלא יהיה החיתון תופס... (שפת אמת)

"כתית למאור" (כו - כ) ולא כתית למנחות (רש"י)

צריך אדם להיות "כתית" בעיני עצמו ושבור לב, אולם חייב הוא תמיד להזהר ששברון הלב לא יביאהו לידי עצבות ואזלת יד, שלא ירצה לעשות מאומה, מתוך ההנחה שבין כה וכה לא יהא כל ערך למעשהו. שברון לב כזה אינו רצוי כלל. אדרבה, שברון הלב צריך להגביר באדם את הרצון לעשות ולפעול ביהדות. אם עד כה לא עשה מאומה, חייב הוא להתחיל עכשיו בעשייה.

"כתית למאור" – עלהאדם להיות כתית ושבור כדי להגיע לידי מאור – "ולא כתית למנחות" – ולא כדי לשקוע בעצבות ובמנוחה של אזלת יד... (חשבה לטובה)

בדרך כזו פירש היהודי הקדוש ז"ל מפשיסחה את הפסוק: "הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם" (תהילים קמז-ג):

השם יתברך מרפא ומחבש את שבורי הלב, לכל יבואו עקב השברון לידי עצבות...
הרבי ר' אהרן מקרלין ז"ל אמר: "מרירות" רצויה, ואילו "עצבות" אין לך מידה גרועה מזו. בין מרירות לעצבות מבדיל רק כחוט השערה. מרירות פירושה: אין לי מאומה, ואילו עצבות פירושה: כבר אין לי תקנה ואבוד הנני. יש להיזהר איפוא, שהמרירות לא תיהפך לעצבות...

"כתית" – כאשר מטיפים לו לאדם מוסר ומבקשים לכתת ולשבור את ליבו, יש להתכוון "למאור" – להאיר לפניו ולהורותו את הדרך הישרה – "ולא למנחות" – אבל לא להנחיתו ולהשפילו... (הה"ק ר' יחיאל ז"ל מאלכסנדר)

מנחה הרי באה לכפר על אדם, ואדם שצריך כפרה ודאי איננו נקי מכל פסולת, לכן יכול שמן המנחה גם הוא להיות מעורב במעט פסולת. אבל אור המנורה הרי בא לרמז על אור התורה, שהוא השכל האלוקי העליון, הריהו חייב איפוא להיות טהור בתכלית, ללא שמץ של פסולת... (הה"ק בעל אבני נזר מסוכטשוב ז"ל)

מכאן למדו חכמינו, שלמנחות לא היו צריכים שמן זך וטהור כמו למנורה.
ולהלן באותה פרשה נאמר אצל מנחת התמיד: "ועשרון סלת בלול בשמן כתית" (כט-מ) – ללמדנו, שאם בכל זאת לקחו שמן כתית למנחה הרי זה גם כן כשר (מנחות פ"ו).

וקשה לכאורה, למה לנו פסוק בשביל זה? וכי למה זה יעלה על הדעת, כי הואיל והשמן הוא זך וכתית יהא פסול למנחות? כלום חסרון הוא זה?

ברם, הדין הוא שאם "רבה שמנה פסול", הרי אם השמן הוא כתית ומזוקק מאוד יש בו פחות שמרים ויותר שמן, ואם כן היה מקום לומר ששמן כתית יהא פסול למנחות משום "רבה שמנה" – שיש כאן שמן יתר על המידה שאמרה התורה, לפיכך צריכים אנו פסוק ללמדנו, כי גם שמן כתית כשר למנחות. (ליקוטי שפת אמת)

"כתית למאור להעלות נר תמיד" (כו – כ)

בית המקדש הראשון עמד ארבע מאות ועשר שנה – ת"י – והבית השני עמד ארבע מאות ועשרים שנה – ת"כ. ביחד הרי זה "כתית". שני בתי מקדש האירו רק כמנין "כתית". אולם בית מקדש השלישי יהיה תמיד ונצחי – "להעלות נר תמיד"... (תולדות יצחק)

"להעלות נר תמיד" – צריך אדם להדליק אצל עצמו את נר התורה ("נר מצוה ותורה אור"), שישאר רושם לתמיד, שיהיה זה נר תמיד ויאיר אפילו בלילות-החשכה של ירידה רוחנית ושפלות גלותית... (ספרים)

מדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה (רש"י)

בכל לב יהודי מהבהבת נקודה של אור אלוהי, לעולם אינה יכולה לדעוך לגמרי. יש רק להצית את הנקודה הזאת ולחממה, כי אז היא מתלקחת מאליה ומשתלהבת לאש מאירה...
צריך רק להיות "מדליק" ואזי "שלהבת עולה מאליה"... (שיחות צדיקים)

"ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך" (כח – א) הדא הוא דכתיב: לולא תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי – כשאמר הקדוש ברוך הוא למשה ואתה הקרב אליך, הרע לו. אמר לו תורה שלי היתה ונתתיה לך. (מדרש)

למה נתמנה אהרן לכהן גדול ולא משה? משום שבכדי לקרב גם את החוטאים דרוש היה מנהיג שהוא יותר קרוב אל

העם ואינו נעלה עליו ביותר, ואילו משה רבנו לפי רום מדרגתו לא היה מתאים לכך; כשם שמלמד, הלומד עם נערים גמרא ומפרשים, אינו מתאים ללמד לדרדק אותיות ונקודות... כאשר חרה לו למשה על אשר אין הוא מתמנה לכהן גדול, הסביר לו השם יתברך, שזה עקב רום מדרגתו. הנה תורה זו שהיתה לי – אמר לו השם יתברך – לא לימדתיה בעצמי לבני ישראל, כי אם נתתיה לך על מנת שתלמדם – "היה אתה לעם מול האלקים" – שכן לא היו יכולים ללמוד ממני במישרין. הוא הדבר גם כך ביחס לכהונה גדולה, שמדרגתך גבוהה מדי בכדי לכפר על בני ישראל ולקרבתם, ורק אהרן המעורב יותר בקרב העם מתאים לכך. (אהל יעקב להמגיד מדובנה ז"ל)

"ועשית בגדי קדש" (כח – ב)
נאמרה מצות בגד כהונה בסמוך למצות שמן המנורה, משום שאם שמן מרמו על דעת המוח, שהיא תהיה זכה ונקיה – "שמן זית זך" – הרי בגדי כהונה מרמזים על הגוף, שהוא לבושה של הנשמה, שיהיה עשוי כהלכה – "לכבוד ולתפארת". לפיכך אמר הכתוב: "בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך לא יחסר" (קהלת ט-ח) – תקון המחשבות שבראש וטהרת לובן הגוף, חייבים לבוא בד-בבד... (שפת אמת)

"וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה" (כח – ח)
ידוע שבמצוה "מחשבה טובה מצטרפת למעשה", ואפילו אם נאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה. וזהו שמרמו הפסוק: "וחשב אפדתו" – מחשבה של מצוה, שמקשטת את האדם (אפוד פרושו: קישוט), הריהי "כמעשהו" – כאילו כבר עשה את המצוה. אך במה דברים אמורים, כאשר "ממנו יהיו" – שרצה באמת לעשות את המצוה ורק נאנס ולא עשאה... (נחל קדומים בשם רבנו אפרים ז"ל)

"ששה משמתם על האבן האחת" (כח – י)
לפי הירושלמי (מסכת סוטה פרק אלו נאמרין) היה שמו של בנימין מחולק על אבני האפוד – "בן" על האחת ו"ימין" על השניה. מכאן נובעים דברי תרגום יונתן שאמר: "שיתא מן קצת שמהתהון" – ששה שמות אבל לא שלמות. לפיכך נאמר אצל בנימין: "ובין כתפיו שכן" (דברים לג-יב), משום ששמו היה מחולק על שתי כתפות האפוד... (משך חכמה)

"חשן משפט" (כח – טו)
אותיות "חשן" הן היפוכן של אותיות "נחש" (מלשון "נחש ינחש בו").
"נחש" פירושו, שימוש בכוחות זרים כדי לנחש דבר בלתי ידוע. לעומת זה "חשן" פירושו, בירור ענינים בלתי ידועים בכוח הקדושה. על ידי האורים ותומים. (הכתב והקבלה)

"תרשיש שהם וישפה" (כח – כ)
חכמינו אמרו, כי "ישפה" היתה האבן של בנימין ("ישפה" עם הכולל עולה למנין "בנימין בן יעקב" – בעל הטורים). באבן זו נתרשש מעשה, שיש בו לקח רב לענין מצות כיבוד אב; שכן מסופר בגמרא (ירושלמי פאה) על נכרי אחד בשם דמא בן נתינא שביקשו ישראל לקנות אצל אביו אבן ישפה, אך מכיון שאביו היה ישן אותה שעה על הארגו בו היתה טמונה האבן, וויתר על הריחוק העצום ולא מכר את האבן, בלבד שלא להעיר את אביו משנתו. אותו דמא בן נתינא מהווה דוגמה ומופת לקיום מצות כיבוד אב.

כיון שבנימין לא השתתף במעשה מכירת יוסף ולא ציער את אביו כשאר אחיו, ממילא הרי קיים מצות כיבוד אב בשלימות, לפיכך נתארע באבנו מאורע של כיבוד אב, שמשמש לדוגמה ומופת. (מפי שמועה)

"את האורים ואת התומים" (כח – ל)

על אבני החשן היו חרותים שמותיהם של השבטים. משהיה הכהן הגדול שואל משהו באורים ותומים, היו מאירות אותיות בודדות מבין השמות החרותים הללו, ועל ידי צירוף מתאים של האותיות היה הכהן מוצא את התשובה לשאלתו. אולם כדי לצרף את האותיות בסדר הנכון, על מנת לדעת את התשובה האמיתית, זקוק היה הכהן לרוח הקדש והיה עליו לכוון את השם "תומים".

וזהו שאמרו חכמינו: "אורים – שמאירים את דבריהם, תומים – שמשלימים את דבריהם" (יומא ע"ג). בלעדי ה"תומים" אי אפשר היה לדעת את מובנן של האותיות המוארות, או כי אפשר היה לצרף את האותיות בצורה מסורסת ולקבל תשובה שלא ניתנה מן השמים. (רמב"ן)

לפי דברי הרמב"ן הללו פירש הגאון מוילנא באופן נפלא את הויכוח בין עלי הכהן ובין חנה (שמואל א' – א-יג, יד, טו). כאשר ראה עלי את חנה והנה שפתיה נעות וקולה לא ישמע, חשב אותה לשיכורה. על כך השיבה לו חנה: "לא אדוני, אשה קשת רוח אנכי". אמרו חכמינו, כי במילים "לא אדוני" נתכוונה לומר, שאין רוח הקודש שורה עליו. ועל "אשה קשת רוח אנכי" אומר רש"י: "כשרה".

כשראה עלי תופעה נדירה כזאת, שאשה עומדת ומניעה בשפתיה, שאל באורים ותומים לדעת את פשר הדבר, והאירו האותיות: ש'כ'ר'ה'. צירף מהן עלי את המילה "שכרה" וחשב אותה לשתויה. השיבה לו על כך חנה: "לא אדוני" – אין רוח הקודש שורה עליך בענין זה, שכן צירפת את האותיות לא בסדר הנכון, שהוא באמת "כשרה" – לפי שאני "אשה קשת רוח" בגלל היותי עקרה, כדוגמת אמנו שרה, שנצטערה על אשר אין לה בן...

+ הוסף תגובה חדשה

תגובות:

בטעינה...

+ שלח משוב

[מפת אתר](#) | [חזר למעלה](#) | [צור קשר](#) | [חזרה למסמך מזהמן יבוא](#)

**זכות לימוד התורה בנוסח תימן ושימור המסורת והחייאת מורשת תימן
תעמוד לתורמים היקרים נאמני עדת תימן לברכה והצלחה ישועה ורפואה ומילוי כל משאלה.**

תרום בשמחה ללימוד ילדי תימן

להפקיד או העברה בנקאית לחשבון הת"ת: מבשר טוב, בנק מרכנתיל, סניף גאולה 635 ירושלים. מספר חשבון 55631

לפרטים נוספים להתקשר לטלפון [050-4148077](tel:050-4148077) תזכו למצוות עם שפע ברכה והצלחה.

אם יש בקשה מיוחדת לתפילת הילדים [שלחו הודעה](#). אפשר גם בווטסאפ 054-2254768

מתימן יבוא הישיבה המרכזית לבני עדת תימן. ירושלים רחוב תרמ"ב 6. טלפון: 02-5812531 דוא"ל: mtyavo@gmail.com פקס: 077-

4448207 חשבון בנק הדאר: 4874867

מבשר טוב - ת"ת לבני עדת תימן רחוב יחזקאל 46 ירושלים. גני ילדים רחוב ארץ חפץ 112 כניסה ב ירושלים.

דוא"ל: mtyavo@gmail.com

לייבסיטי - בניית אתרים